

Recordant Josep Vallverdú Poblet (1906-1938)

Josep M. Grau i Pujol

Arran la publicació de l'article "Tres cartes de soldats republicans de la Selva del Camp al final de la Guerra Civil (1938) a la revista *El Pont-Alt* (núm. 115, novembre 2011, p. 9-12), hem comprovat que les famílies encara mantenen viva la memòria dels esdeveniments d'aquell període. Especialment arran de la pèrdua de vides humanes, com és el cas que ens ocupa: els soldats que moriren lluitant en la defensa de la II República.

Josep Vallverdú Poblet nasqué a la Selva del Camp el 16 de març de 1905, fill de Josep i Dolors. Era de la lleva de l'any 1927 i en el servei militar havia assolit el grau de caporal. Es casà amb Josepa Felip Cogul i fruit del matrimoni tingueren dos fills, la Lídia (1934) i el Sergi (1937).

Tot i la seva dedicació pagesa, de manera autodidacta aconseguí formar-se com a administratiu i assolí els càrrecs de secretari dels jutjats de municipals de la Selva del Camp (1936) i Alforja, a més d'oficial de secretaria de l'Ajuntament de la Selva (nomenament del 13 de novembre de 1937).

A nivell polític, sabem que el gener de 1936 militava a l'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). També cal destacar les seves extenses col·laboracions a la revista selvatana *Brum* (1931-1933), en especial en la secció "Vida Municipal" on resumia els acords de govern presos per

l'ajuntament.

En els anys trenta ocupà el càrrec de secretari de la Defensa Agrària arran de la defunció de Josep Roig, entitat amb la qual estava vinculat des dels seus inicis, essent-ne cofundador.

L'any 1937 és cridat a incorporar-se a l'exèrcit en plena guerra. Concentrat al Parc Samà, s'integra a la Segona companyia del 3r. Batalló de la Primera Brigada. De Cambrils passa a Biosca (la Segarra), d'aquí a Castellserà (Urgell), Bellmunt d'Urgell i el Perelló (la Segarra), fins a la destinació final del front de l'Ebre. Allà serà ferit a la cama i haurà de ser operat el 12 d'agost de 1938 i traslladat a l'hospital de Tarragona amb "*fractura abierta tibia izquierda con gangrena gaseosa*". Morí finalment i el seu cos fou enterrat a la fossa comuna. La família no rebé cap notícia fins passats uns dies del decés.

La vídua hagué de pujar sola els seus dos fills amb molt d'esforç. Així, al matí treballava en una botigueta del carrer Major i a la tarda (de 2 a 10) feia d'obra obrera tèxtil a l'empresa dels Cabré. El fill de ben jove hagué de incorporar-se al món laboral: als 9 anys ja anava amb un minador a excavar i netejar mines i pous d'aigua.

En Josep Vallverdú tenia quatre germans més: el Pere, de professió paleta que passà la frontera francesa amb la derrota republicana i fou internat al camp de concentració d'Argelès, però posteriorment tornà a Catalunya; el Lluís, fuster d'ofici, també fou enviat al front i acabada la guerra fou repressaliat pel règim franquista amb presó (Tarragona, Lleida i Càceres)

i camps de treball; les altres dues germanes es casaren a la Selva, la Dolors amb Josep Ribes i la Teresa amb Andreu Torrents.

Voldríem acabar aquest article amb el poema que el selvatà Ramon Blasi Rabassa dedicà al Sergi Vallverdú amb motiu de la seva primera comunió l'any 1946:

Parla l'infant

Pare meu que sou al cel,
fa set anys que us perdia,
demaneu al bon Jesús
que us permeti aquest dia,
d'acompanyar-me a l'altar,
com el nostre goig seria,
amb la mare a un costat,
qui a l'altre costat tindria ?
veniu-hi vós pare meu,
car no vull millor alegria,
per a rebre el pa diví
de la Santa Eucarístia

La fotografia de l'article, retrat de Josep Vallverdú Poblet (Arxiu Família Vallverdú, de la Selva del Camp)

Article publicat inicialment a la revista *El Pont-Alt (La Selva del Camp)*, núm. 116 (desembre 2011), p. 14.